

Krönika i Amos Helsingborg juni 2023

Gymmet gav mig omvända perspektiv på tillvaron

För några veckor sedan när det fortfarande var för kallt att jogga på morgnarna och jag jobbade kväll efter kväll bestämde jag mig för att gå på ett Gym på lunchen som komplement till helgrundorna. Att jogga, och hålla hjärtat och kroppen i trim har liksom att äta nyttigt blivit allt viktigare för mig. (Även om jag nog dagligen sviker mina ideal). Kanske beror detta nu öppnade fönster till glädjen i att vara i rörelse och öva (träna! heter det påpekade en kollega) på att jag har fyllt jämt för några år sedan. Kanske är det en naturlig reaktion mot, men inte flykt från, alla upptornande yttre hot som pandemier, svält i Afrika, kriget mot Ukraina och i Sudan, klimatkatastrofer, polariseringar i världspolitiken och ekonomin. Att jaget söker sig till sin egen kropp, och anstränger sig för att, som en samhörighet med naturen, mänskligheten och världen, upprätthålla det goda som det av Gud givna livet är.

Första passet på gymmet var obeskrivligt ansträngande men jag kände av en sådan varm gemenskap och att verkligen höra till ett sammanhang. Trots att jag joggat några veckor gjorde det riktigt ont i musklerna från tårna till ögonbrynen när jag ägnade mig åt Indoor Walking, d v s gick med benen och med armarna drog i stavarna på Crosstrainern. Men inte gav jag mig, förrän en person kom fram till mig och, innan jag hann tänka att nu får jag väl höra både det ena och andra om Gud, vänskapligt sade till mig: Du grabben, du går baklänges!

/Kristian Lillö, kyrkoherde